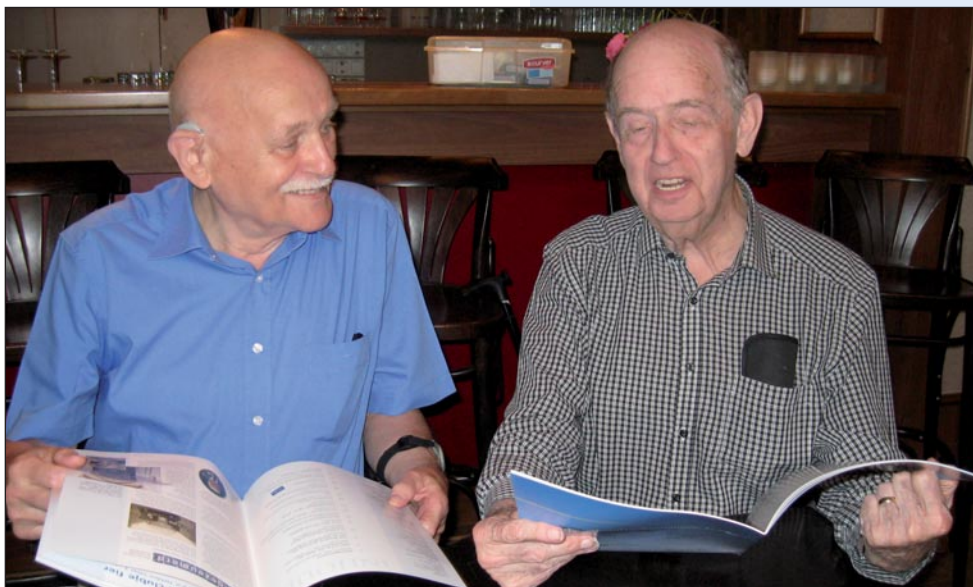

Lezersreacties:

- Nummer 63 was nog maar net verschenen en verspreid of Mia Wijnands-Korsten uit Panningen wist te melden dat de onbekende man vooraan op de omslagfoto ene Janssen van het Haagveld moest zijn. Zijn vader had de bijnaam Zwarte Kuuëb. Even later kreeg de redactie een mailtje van Leo Janssen met de bevestiging van die naam en zelfs dat de voornaam Sjeng was. Dankzij de ingekomen reacties weten we nu dat de vrouw met kind links op de achtergrond Agnes Verschaeren-Goutier moet zijn met zoon Jan. De kabouter naast Gerrit Goutier is zoon Math.
- Op de gezinsfoto van de familie Goutier op pagina 24 van diezelfde uitgave stond een nog onbekende persoon. Volgens Truus Goutier uit Panningen zou dat Leo Gielens uit Grashoek kunnen zijn, die schilders-knecht was bij de familie.
- Leo Mouës reageerde naar aanleiding van het artikel op de middenpagina in *De Moennik* nummer 63. De winkel van Truke Mouës was op de Steenstraat en niet op de Schoolstraat. De naam van de eigenaren van de drogisterij aan de Schoolstraat was foutief vermeld. De naam dient te zijn Moust. De heer Moust was gehuwd met Eleonora Houwen, een zus van Sjeng Houwen, eigenaar van bakkerij Houwen.
- Een verrassende reactie ontvingen we van voormalig schoenwinkelier Jac Janssen uit Panningen als aanvulling op de wetenswaardigheden van de Schoolstraat op de middenpagina. Zijn verhaal zullen we in het volgende nummer van *De Moennik* publiceren in de serie 'De winkel van...'

Presentatie De Moennik 63

Op vrijdag 13 juli overhandigde voorzitter Henk Reinders de eerste twee nummers van *De Moennik* op groot formaat aan Jacques Rutten en Herman Dorssers. Jacques was in 1995 de initiatiefnemer om een tijdschrift in het leven te roepen. Dat kreeg toen de naam Oos Bukske. Met Frans van der Steen, Leo Stals en Wiel van Soest vormde hij de redactie. Vanaf het derde nummer werd de redactie gevoerd door Jacques en Herman.

Kleuterschool

Je bent als auteur op zoek naar informatie voor een artikel en dan mag je in het fotoalbum van een familie kijken. Dan kom je onverwacht vaak prachtige foto's tegen. Gelukkig mag je dan zo'n foto scannen. Zo'n voorbeeld is de bijgevoegde foto van Handrie Hendrikx (zie

Jacques Rutten en Herman
Dorssers

'De jongens van de Pool') als vierjarige kleuter. Een schoolfoto die genomen is bij de Mariakleuterschool in Helden in 1934. Kijken is genieten.

Kleuter Handrie Hendrikx

Foto's:

- Archief Heemkundevereniging
- Jos Keijmes
- Patrick van 't Hooft
- Collectie Handrie Hendrikk
- Archief Heemkundig Genootschap Castenray

Groot formaat

Over het algemeen is het grotere formaat van ons tijdschrift positief ontvangen. Een minpuntje van dit formaat hebben de vrijwillige bezorgers echter ervaren. Omdat er nog oude, dus kleine, brievenbussen gebruikt worden, past de envelop met het tijdschrift er niet in. Soms is er nog een (ouderwetse) opening onder de deur, waar de envelop met inhoud onderdoor geschoven kan worden, maar dat is natuurlijk niet prettig. Daar waar de bezorgers zo'n kleine bus aantreffen zullen ze voortaan envelop en tijdschrift los van elkaar en enigszins gevouwen door de brievenbus duwen. Met excuses dus voor eventuele beschadigingen.

Depotnieuws

Met ingang van 1 juli j.l. is Piet Gommans als dephouder van de Heemkundevereniging gestopt. Na veertien jaar inventariseren en registreren wordt zijn werk nu voortgezet door Petra Rutten en Hay Zelen.

Castenray 1934

Juffrouw Doortje

Via de oud-pastor van De Wietel, Maart Vestjens, ontving de Heemkundevereniging een envelop met daarin het verslag (en foto) van een interview met juffrouw Doortje Timmermans uit Helden-Dorp. In mei 2003 sprak Toon Kuijpers uit Horst, geboortig Castenray, met haar over haar eerste baan in het onderwijs (1932-1934) aan de lagere school in Castenray. Het interview plaatste Jan Strijbos uit Castenray in zijn boek 'De onderwijshistorie van Castenray'. Een daarbij aangeleverde foto willen we u niet onthouden.

Anekdote Marion

De aannemersbond

En as we dan wer 'ns aan 't lache ware sonnesmergens, kwame de verhaölkes van vreuger natuurlijk altied wer op de proppe. In d'n tegewoordige tieëd kan men zich zon gedraag neet mier veurstelle, want dao is nou get hiel anders veur in de plaats gekomme. Laote we dao nou maar neet op ingaon.

Lang lang geleje waas de geschiedenis

Coxe Sjengske en de vrouw vur 't hoeës.

det de aannemersbond eine kier per jaor of zoeë d'r op oet ging. Doa waas ozze pap auch bej dae zekere kier. De reis ging Duitsland in. Mer naodet ze 'ne hiele tieëd in de bus gezaete haaie, woord 't hoeëg tieëd um te aete. De mansluu koste good aete en verginge van d'n honger. Normaal waas 't mierendeil gewend um 'n flies mit botteramme nog veur de middig te verorbere. D'r woord gestopt bej 'n sjiek restaurant. Det waas veur de meiste al iets um 't van op de lachspiere te kriege. Afijn, ze ginge aan 'n lange sjoëen gedekte taofel zitte en toen begos 't lange wachte. Zoeë wie det normaal is in zon gelegenheid. Dao leep auch nog zonne ober mit 'ne witte handdook over d'n erm, maar det aete leet steeds langer op zich wachte... totdet Coxe Sjengske 't meug waas. Hae stong op en reep: "WAO BLIEVE VERDOMME DIE PETATTE?" 't Zal daonao wel neet lang mier gedoord hebbe, want bej 't gezelschap waas d'n baer los!